

Cena
D
ce
ga
od
wo
Tele
Jum
M
zaw
ze
tulc
law
anab
sów
Zack
wy
run
luc
nie
roz
z u
stra
pom
cja
sto
aka
mo
nie
zjan
lub
sly
mo
Sro
hier
pra
om
stud
mon
aka
sca
tup
pra
stra
sto
ok
i p
Sh
om
w
pa
ni
W
los
ar
sz
wi
wa
N
ki
d
c
n
O
m
w
d
sz
sp
na
m
cz
sy
dz
w
pi
na
z
g
by
z
w
w
r
w
r
w
le
p
d
o
w
d
n
w
j

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, Król. Jadwigi 16 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,00 zł. kwartałnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicę 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Nr zbiorowy 2650 (trzy przewody) — Oddział w Bydgoszczy 1299. Założyciel Jan Teska. Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Sdynia 1460, Inowrocław 420

Numer 25

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 1 lutego 1938 r.

Rok XXXII.

Moda na generałów.

Warszawa, 31 stycznia.

W ubiegłą niedzielę obradował w Warszawie parlament dziennikarski, czyli władze związkowe. Chodziło o ostateczne uregulowanie sprawy umowy zbiorowej z wydawcami. Owo szanowne zgromadzenie miało również czas na omawianie stosunków w Bydgoszczy.

Drugi zjazd zorganizował Polski Związek Zachodni dla omówienia bież. zagadnień i wyboru nowych władz. W obecnych warunkach działalność tego związku wywołuje z konieczności mniejsze zainteresowanie. Wysoki cień padł na jego swobodny rozwój i możliwość wypowiadania się, idący z ul. Wierzbowej od wysokiej postaci ministra spraw zagranicznych p. Becka. Przypomnijmy sobie, jaki los np. spotkał inicjatywę wysoko nawet postawionych osób w Warszawie, które chciały urządzić akademię w sprawie Gdańska. Cóż dopiero mówić o szerszej działalności Zw. Zachodniego?

Poza tym niedziela ub. pozbawiona była zjazdów o charakterze ogólnopolskim lub politycznym. Było cicho. Pod koniec stycznia mamy „wiosnę“ w Warszawie i mocno niesympatyczne błotko na ulicach śródmieścia. Poza tym Wisła mocno przybiera. Niektóre pryncypalne ulice są już przez magistrat rozkopane. Znak to niemiły, że wiosna u progów.

Młodzież manifestuje przed G. S. Z.

Niepomyślna pogoda nie przeszkodziła studentom warszawskim w publicznej demonstracji. Nie chcą oni, aby szkoły nieakademickie mogły nadawać absolwentom swoim tytuł „inżyniera“. Dobrze się orientująca młodzież nie poszła manifestować przed siedzibę rządu, albo resortowego ministra. Udała się pod skrzydła Gisz i ministerstwa spraw wojskowych, wznosząc tam okrzyki na cześć wojska, armii narodowej i jej wodza marszałka Smigłego-Rydzka. Stamtąd przede wszystkim spodziewają się oni decydujących pociągnięć i to nie tylko w ich osobistej sprawie, ale w skali ogólnopolskiej. Później dopiero studenci manifestowali przed sejmem.

Sejm a wojsko.

A dnia tego sejm miał swój piękny dzień. Wszyscy manifestowali swą solidarność, miłość i serdeczne przywiązanie do wodza i jej armii. Słusznie podkreślano, że nigdy jeszcze w Polsce wojsko nie cieszyło się tak wielką popularnością i miłością. A to sprawdza również konsekwencję wzajemności. Nie od rzeczy były te przemówienia posłów, którzy zaklinali, aby wojsko stało jak najdalej od polityki. Takie przypomnienia rzeczy ważnych, bardzo ważnych nie szkoda, nawet gdy się je powtarza aż nazbyt często. Otrzymaliśmy kateryczne oświadczenie ministra Kasprzyskiego, że prawdą samą w sobie jest, że wojsko nie może się mieszać do polityki, że taka jest też wola marszałka.

A jeśli już jesteśmy przy wojsku i jego sprawach, to możemy pomówić nieco o panach generałach. Niebezpieczny jest to temat, ale nie chcemy i nie będziemy przekraczać ram dozwolonych.

Generałowie na widowni.

Mówi się dziś o gen. Hallerze. Jedni wysyłają go do Szwajcarii, inni znowu twierdzą, że istotnie ma on jechać, ale „wyższe względy“ stają mu na przeszkodzie. Inni pragnęliby wyjazdu jego, gdyż sądzą, że już nastał czas na powrót do Ojczyzny jednego z naszych największych obywateli, więc że gen. Haller nie wróciłby sam jeden.

Utrapieniem dla dzienników stołecznych było ze sprawą generała Sikorskiego. Cenzor konfiskował bardzo pracowicie wszelkie wzmianki, dotyczące okoliczności projektowanego wyjazdu generała do Francji. Z tej racji nie się nie przedostało do prasy. Mówi się natomiast o tym bardzo wiele i w różny sposób.

Generał Litwiniowicz: o nim pisała prasa warszawska i krajowa z racji wycieczki parlamentarzystów do Centralnego Okręgu Przemysłowego, której pan generał przewodził, jako gospodarz. Jeden szczegół z jego oficjalnego przemówienia jest komentowany wszechstronnie. P. generał wspominał, że dziś do autorstwa projektu budowy Centralnego Okręgu Przemysłowego przyznaje się wiele osób, zapominając, że autorem był jeden człowiek — Marszałek Józef Piłsudski.

Do chwili obecnej najzupełniej przyzna-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Państwo podcina drzewo, na którym siedzi. Miliard złotych na inwestycje choć w budżecie przewidziano tylko 134 miliony. Co się wybuduje w roku 1938-39? (Od własnego sprawozdawcy parlamentarnego).

Warszawa, 31. 1. (Tel. wł.) Projekt ustawy o finansowaniu niektórych inwestycji z funduszy państwowych w okresie 1938/39 referował pos. Sikorski, stwierdzając, że obejmuje ona tylko 134 miln. zł podczas gdy na ten okres przewiduje się inwestycje w sumie przeszło 1 miliarda. Niewątpliwe zadania inwestycyjne państwa nie mogą być pojmowane w ten sposób, że najpierw z rynku kapitałowego bierze na swe potrzeby państwo, a dopiero potem obywatel. Każda zbędna czynność administracyjna zmniejsza możliwości inwestycyjne. Owych zaś

zbędnych czynności urzędowych mamy bardzo dużo.

Upaństwowienie instytucji finansowych nie powinno powodować zabierania

przez państwo całego narastającego kapitału. Nasz przeszłoroczny budżet zwiększył się o 131 milionów, przy czym wydatki konsumpcyjne wzrosły o blisko 100 milionów, inwestycyjne o przeszło 30 milionów. Stomilionowy wzrost wydatków konsumpcyjnych uszczupla działalność gospodarzów obywateli czyli, że państwo podcina drzewo, na którym siedzi. Sięganie przez państwo na rynek kapitałowy winno następować poza budżetem w wyjątkowych wypadkach. Tymczasem w Polsce jest ono nieomal monopoliczną regułą.

Jak zmarnowano 18 milionów?

Omawiając poszczególne działy inwestycji pos. Sikorski podkreślił, że ko-

misja dla zbadania przedsiębiorstw państwowych wyraziła krytyczne uwagi o 4-letnim planie inwestycji żegludowych, które szły głównie na zakup tonażu pasażerskiego. Ujemnie wyrażano się o niektórych transakcjach linii Gdynia—Ameryka. Zaciągano pożyczkę w Ubezpieczalni Społecznej i kupowano w kraju węgiel, który potem sprzedawano kolejom włoskim, a te znowu wpłacały równowartość stoczniom za nabywane statki. Różne odsetki i opłaty stemplowe przy tej zawilej transakcji wynoszą blisko 18 miln. zł, co oczywiście podwyższa cenę statków.

Po przemówieniu sprawozdawcy kolejno zabierali głos poszczególni ministrowie w liczbie sześciu.

4 miliony na inwestycje morskie.

Minister przemysłu i handlu p. Roman stwierdził, że na inwestycje jego resortu preliminowano 20 miln. 300 tys. zł. Z tego na elektryfikację 12 miln., na gazyfikację 4 miln., na inwestycje morskie 4 miln. 300 tys. zł.

Z sum na elektryfikację i gazyfikację Ziemi Zachodnie nie dostaną nic. W zakresie inwestycji morskich przeznaczono 3 miln. 130 tys. na wykończenie robót zaczętych w ub. roku i szereg nowych robót budowlanych przy pogłębieniu nabrzeży węglowych, rozbudowie falochronu, budowie portu w Wielkiej Wsi i rozbudowie urządzeń dla zabezpieczenia żeglugi, 1 miln. 850 tys. przeznaczono na inwestycje rybackie, z czego 300 tys. na rozpoczęcie trzech ługrów śledziowych, wybudowanie statku dla celów nadzoru rybackiego oraz 160 tys. na wybudowanie 25 domków kolonii rybackiej w Wielkiej Wsi.

Mowa wicepremiera Kwiatkowskiego.

Z wielką uwagą wysłuchano przemówienia wicepremiera Kwiatkowskiego. Na wstępie podkreślił on, iż w projektowaniu i wykonaniu na większą skalę prac inwestycyjnych technicy i wykonawcy zdali dobrze swój egzamin. W Centralnym Okręgu Przemysłowym największy wysiłek twórczy został wykonany przez armię, jednak i wszystkie resorty cywilne wykonały wysiłek niemający.

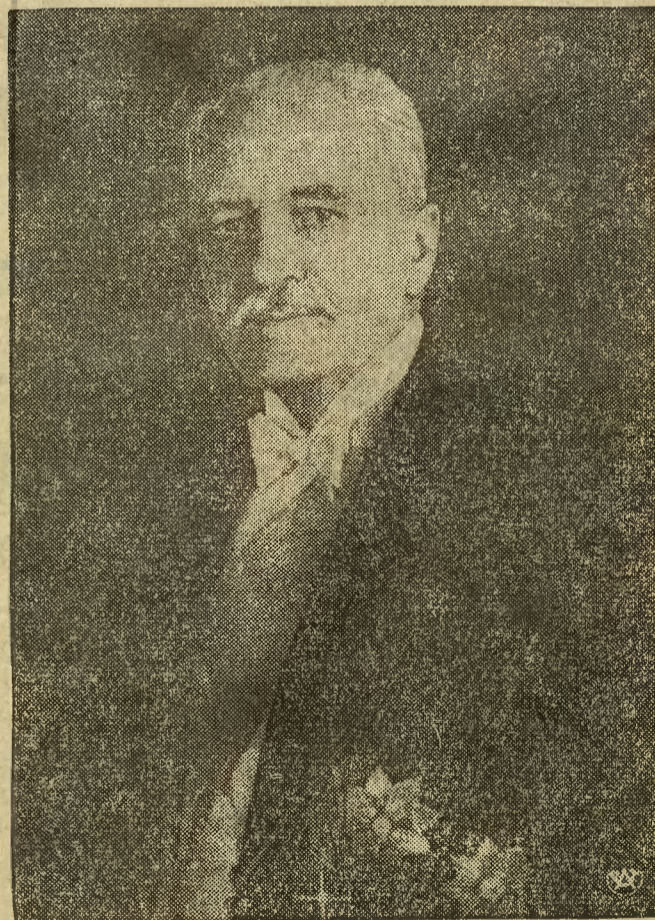
Rok 1937 udowodnił, że Polska potrafi dokonać dzieła, które wymaga nie tylko wielkiego wysiłku indywidualnego ale — co w Polsce było znacznie trudniejsze — i zbiorowego.

Powstały w COP rzeczy ważne i trwałe.

To, co wytrzymało próbę życia.

W przemówieniu swoim minister skarbu wskazał na znaczne ożywienie się rynku pracy. Drugim przejawem było znaczne zwiększenie konsumpcji na rynku wewnętrznym produktów, służących dla celów wytwórczych. Od poło-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Dostojnemu Solenizantowi
Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej
profesorowi

Ignacemu Mościckiemu

jako wyrazicielowi majestatu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej —
w dniu Jego imienia składamy najserdeczniejsze życzenia.

Oczyszczanie drogi dla spragnionych awansów.

Liberalny dziennik angielski odkrywa zamiary i cele sowieckiej czystki.

Londyn, 31. I. (PAT). „Manchester Guardian“, który od lat zajmuje wobec Sowietów stanowisko zyczeniwe, występuje dziś z sensacyjnym oskarżeniem, dotyczącym stosunków sowieckich.

„Manchester Guardian“ stwierdza, że w ciągu 20 lat egzystencji Sowietów **teror właściwie nigdy nie ustawał, przybierając tylko rozmaite formy i rozmiary.** W pierwszym dziesięcioleciu teror skierowany był głównie przeciwko klasom posiadającym i włościąńskim. W drugim dziesięcioleciu, począwszy od roku 1928 teror przybrał formę narzędzia za pomocą którego **dławiono wszelkie tendencje opozycyjne, ujawniane wewnątrz rządzącej partii komunistycznej.**

W ciągu ostatnich lat teror sowiecki przybrał, zdaniem „Manchester Guardian“, zupełnie nieobliczalnie rozmiary i zmierza do całkowitego wytepienia wybitnych działaczy sowieckich. Teror, stosowany jest nie tylko wobec komunistycznych działaczy partyjnych, ale również **przeciwko urzędnikom państwowym** na wysokich stanowiskach, którzy z jakakolwiek opozycją żadnego kontaktu nie mieli. Jest rzeczą wprost nie do pomyślenia, aby wszyscy ci, których teror sowiecki niszczył byli zdrajcami, szpiegami lub agentami obcych mocarstw. Podobnego rodzaju **masowy ruch „zdrady ojczyzny“ jest w ogóle nieznanym w historii i trudno mu dać wiare.**

„Manchester Guardian“ stwierdza dalej, że w ostatnim czasie przeważna ilość członków rządu sowieckiego została usunięta. W niektórych wypadkach ogłaszano ich za szpiegów i płatnych agentów, w innych zaś ofiary teroru sowieckiego **po prostu zniknęły z życia publicznego, lub popełniały samobójstwo.** Dziennik angielski przeprowadza dokładny przegląd dwóch komisariatów sowieckich, a mianowicie komisariatu obrony i komisariatu spraw zagranicznych. Obaj komisarze — Woroszyłow i Litwinow pozostali jeszcze — stwierdza dziennik — na swych stanowiskach, ale wszyscy ich najbliżsi pomocnicy zostali usunięci.

Karachan został rozstrzelany, Krestinowski — aresztowany, a aresztowania i wyroki śmierci wśród dyplomatów sowieckich i wyższych urzędników w komisariacie spraw zagr. przybrały w ostatnich czasach masowy charakter. W komisariacie obrony wszyscy **czterej zastępcy Woroszyłowa zniknęli, Tuchaczewski został rozstrzelany, Gamrnik popełnił samobójstwo, Oriow cichaczem usunięty.** Inne komisariaty prawie bez wyjątku przedstawiają podobny obraz.

W więzieniu znajdują się: komisarz spraw wewn. — Jagoda, komisarz przemysłu zbrojeniowego — Ruchimowicz, komisarz finansów — Grinko, komisarz rolnictwa — Czernow, komisarz poczty i telegrafów — Rykow i jego zastępca Chwalecki, komisarz przemysłu lekkiego — Lukimow, komisarz przemysłu leśnego — i jego zastępca, komisarz zdrowia — Kamieński, komisarz handlu wewnętrznego — Weizer, dwóch pełniących obowiązki przewodniczących rady komisarzy ludowych — Rudzutak i Mazlauk, są aresztowani. Wygląda to na to, oświadcza „Manchester Guardian“, jak gdyby cała administracja znajdowała się w rękach wrogów. Jeszcze **bardziej drastyczne metody teroru zastosowano wobec naczelników poszczególnych republik sowieckich.**

„Manchester Guardian“ reprodukuje fotografie, zamieszczoną wprawdzie 6 lipca 1935 r. w dniu sowieckiego święta konstytucyjnego. Fotografia przedstawia prezydentów siedmiu republik związku sowieckiego, wchodzących w skład centralnego komitetu wykonawczego ZSRR. Pod fotografią znajduje się cytat z deklaracji o utworzeniu ZSRR, wychwalający stosunki sowieckie, gdzie jakoby panuje „**wzajemne zaufanie, swoboda i spokój wewnętrzny**“ i malujący w czarnych barwach położenie w krajach kapitalistycznych.

Reprodukując te fotografie tak jak zamieścił ją dziennik sowiecki przed dwoma laty „Manchester Guardian“ stwierdza, iż z tych siedmiu prezydentów, 5-ciu zlikwi-

dowano, oskarżając ich o szpiegostwo i zdradę stanu. Wymieniając nazwiska wspomnianych 5-ciu prezydentów, dziennik wskazuje, że poza nimi w 4-ch pozostałych republikach związkowych w trzech wypadkach **szefowie rządu zostali zlikwidowani, mianowicie: Lubzenko — szef rządu Ukrainy, który popełnił samobójstwo, Gołodied — szef rządu Białorusi, który również popełnił samobójstwo i wreszcie szef rządu republiki rosyjskiej — Sulimow — usunięty.** Następcą Lubzenki, Bondarenko i następcą Gołodieda — Wołkowicz po kilku tygodniach również zostali usunięci.

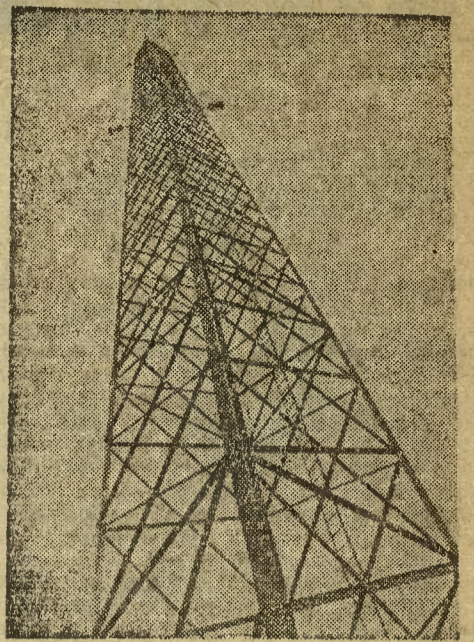
Wszędzie — pisze „Manchester Guar-

dian“ do urzędów dopuszczono nowych ludzi, po większej części młodych, **oczyszczając w ten sposób drogę dla tych, którzy, jak oświadczył Stalin — „spragnieni są awansów.**

Zdaniem „Manchester Guardian“ powyższego wyrażenia Stalina bynajmniej nie należy traktować ironicznie, albowiem było ono pomyślane zupełnie poważnie.

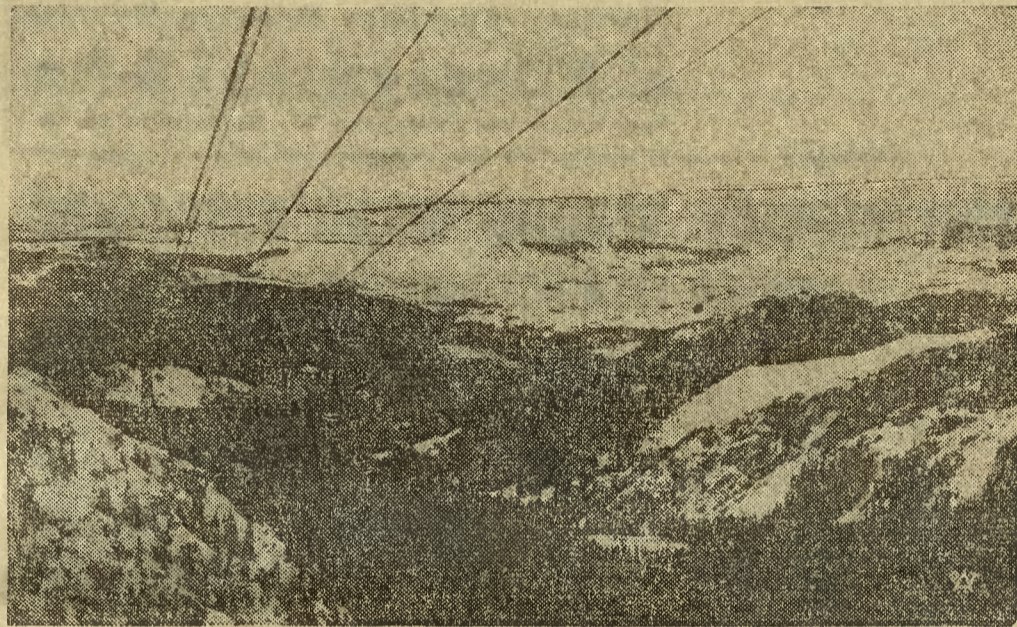
Artykuł „Manchester Guardian“, który sprowadza się do stwierdzenia, że **na terenie ZSRR teror używany jest dla celów dla których w innych krajach istnieje emerytura,** wywołał w Londynie zrozumiałe wrażenie.

Fale radiowe nad La Plata.

Dzięki wymianie programów w radiostacjach Południowej Ameryki i w Europie znane są popularne i dobre audycje radiofonii argentyńskiej. Istotnie posiada Argentyna bardzo rozległą sieć radiowa, lecz większość stanowią małe stacje nadawcze, znajdujące się przeważnie w rękach prywatnych. Jedynie stacja w Buenos Aires a ostatnio nowowubudowana przez Telefunkę stacja w La Plata wysuwają się na czoło. W La Plata w przeciągu sześciu tygodni wubudowano stację o mocy 30 KW, przy czym wieża radiowa ma wysokość 115 m. Sama stacja nadawcza znajduje się na peryferii tego wielkiego miasta handlowego, podczas gdy studio mieści się w gmachu rządowym i połączone jest z stacją specjalnym kablem długości 15 kilometrów. Na ilustracji fragment potężnej wieży radiowej.

Piękno krajobrazu tatrzańskiego.

Piękna panorama tatrzańska, widziana z Kasprowego Wierchu. W głębi wagonik kolejki linowej na trasie.

Wróg sowieckiej sztuki.

Ile to się moskiewscy komuniści nakłamałi na temat nowego rodzaju sztuki, stworzonego przez siebie. Wszystkie usłużne żydy z całego świata potwierdzały to samochwalstwo i cmokały z radości ustami na wieść o wielkich kulturalnych „wyczynach“. Czy to była literatura, czy kino, czy teatr, wszystko miało przez długi czas w pewnych kołach stempel prawdziwej cudowności. I gdy jeszcze do tego dodamy, że Sowiety nie mają z żadnym państwem europejskim umowy na temat poszanowania praw autorskich i że same okradają „kapitalistycznych“ artystów i twórców, ile wlezie, więc też i wydawcy europejscy, przede wszystkim żydzi rozpoczęli kolportaż na wielką skalę sowieckich „cudoziemców“. Ponieważ nie płacili autorom, mieli więcej pieniędzy na reklamę. Temu również należy przypisać, że na temat postępów sowieckiej sztuki **pisano się tak wiele i z tak olbrzymim zachwytem.**

Do geniuszy sowieckich należał do niedawna Meyerhold, dyrektor teatru w Moskwie. Jeszcze w grudniu ub. r. oficjalnie przewodniki po Moskwie wydawane przez „Inturista“ zachwycali się teatrem Meyerholda, polecając jego zwiedzenie jako najwyższy rarytas, który może obcemu turyście sprawić prawdziwą rozkosz kulturalną. Tymczasem nie minęło 4 tygodnie i Meyerhold znalazł się na liście „wrogów ludu“, a jego teatr doznał się opinii urzędowej, że szery **antysowieckie ideały.** Przystępstwo to zostało zauważone z powodu wystawienia, czy zapowiedzenia wystawienia paru sztuk, sowieckich autorów.

Sowiecka władza postanowiła w tym stanie rzeczy **oczyszczyć teatr z „wrogich burżuazyjnych formalistów“.** Można się tego domyślać, że forma wystawień, czyli sposób ich wystawienia musiał również być antysowiecki i to u człowieka, który w ciągu wielu lat był wynoszony przez tychże samych komunistów pod **niebiosa jako twórcą prawdziwie sowieckiej sztuki teatralnej.**

Sowiecka twórczość, czyli sowieckiawangardyzm (marsz w przedniej straży) nosił charakter żydowskiego zaklamywania się i żydowskiej „hucpy“. Niemniej jednak dla zbławowanych globtrotterów mógł nawet być ciekawy. Obecnie, gdy na skutek zwykłej zakulisowej intrygi, robi się w nim „czystkę“ i kto wie, czy nie posyła pod ścianę jakiby nie było wypróbowanych dyrektorów i reżyserów — **inaczej nie można sobie wyobrazić „oczyszczania z wrogich burżuazyjnych formalistów“ — to co zostanie z tej niby sztuki sowieckiej? Tylko głupie hymny na cześć Stalina.** I to kto wie, czy Stalin jak się niemi znudzi, nie będzie autorów posyłać na Sybir za zbyt małe zachwyty? (s)

Kto jest konfidentem?

Rozkład „klubu demokratycznego“.

Warszawa, 31. I. Niemalą sensacją w kołach politycznych Warszawy wywołała zapowiedź **rewelacyjnego procesu na tle polityczno-policyjnym.** Punktem wyjścia do sprawy sądowej stał się Klub Demokratyczny i rozgrywane się w jego łonie tarcia personalne.

Jeden z założycieli Klubu, **b. starosta plk. Maćkowski odsunęty obecnie od wpływów, zaskarżył do sądu kilku członków Zarządu Klubu Demokratycznego oraz p. Leona Stachórskiego, działacza Legionu Młodych.**

Plk. Maćkowski oskarża członków Klubu Demokratycznego pp. Zapasiewiczza Jerzego i Mocarskiego Kazimierza o zniesławieni, a mianowicie o **nazwanie go konfidentem.**

Specjalnie sensacyjnie zapowiada się proces przeciw p. Leonowi Stachórskiemu, który jako członek Legionu Młodych w ogóle z Klubem Demokratycznym nie miał nic wspólnego.

„Plac Zgody“ w Paryżu tarczą zegara słonecznego.

„Plac Zgody“ w Paryżu, który znajduje się w zachodniej części Paryża, uchodzi dzięki wystawionym przy nim pięknym i harmonijnym budowom za jeden z najpiękniejszych placów świata. W środku tego placu znajduje się olbrzymi, cztery tysiące lat liczący obelisk, który na rozkaz Napoleona I-go został przywieziony z Luksuru w Egiptu i służył niegdyś za wskazówkę słonecznego zegara. Obecnie, według planów francuskiego astronoma Kamila Flammarion'a ma on znów służyć temu celowi, to znaczy ma być „częścią“ zegara słonecznego w śródmieściu Paryża. W najbliższym czasie na kamiennych płytach „Placu Zgody“ będą wykresłone linie tarczy zegara, a między nimi symbole zegara słonecznego, które będą wykonane z miedzi i wstawione w nawierzchnię placu.

KORONOWO. (1) W dniu imienin Pana Prezydenta 1 lutego br. odbędzie się w ramieniu Podsekcji Polskiego Białego Krzyża: a) uroczyste nabożeństwo o godz. 9-tej w kościele św. Andrzeja, b) akademii o godz. 19.30 w sali p. Ign. Nowaka.

— Walne zebranie Tow. Ginn. „Sokół“ odbyło się w ub. niedziele o godz. 14-tej w lokalu p. Gollnikowej, przy udziale przeszło 130 członków i sympatyków. Zebranie zajął prezes p. Nowacki witaając p. burmistrza Talaškę, kier. szkoły p. Świtalskiego, del. okręgu p. prof. Albrychta, założycieli seniorów tow. oraz członków. Następnie orkiestra sokola odegrała Hymn Sokoli. Do honorowego prezydium walnego zebrania poproszono burm. Talaškę, p. Świtalskiego oraz p. Mośnińskiego, Klejbona i Kamyszkę F. Następnie uczczono przez powstanie pamięć sp. drh. Palickiego W. i Wędrowskiego T. Protokół z walnego zebrania odczytał sekr. Głogowski. Dłuższy referat wygłosił del. okr. prof. p. Albrycht. Na wniosek zarządu, walne zebranie mianowało honorowym członkiem p. Borzycza Fr. członka założyciela w dowód długoletniej pracy. Sprawozdania składali kolejno drh. Nowacki St. prezes, Głogowski J. sekr., Kamyszek T. skarbnik, Skórzewski St. nac., Mrozówna J. nac., Piłat Fr. za kier. sekcji piłki nożnej. Sprawozdanie kom. rew. składał p. Nadolny F. Ze sprawozdań poszczególnych członków wynikało, że praca w roku ub. była owocna. Na wniosek komisji rewizyjnej udzieliłi zebrani „ustępującemu zarządowi absolutorium. Po przerwie wybrano następujący zarząd: prezes p. praz piaty p. Nowacki St., zast. p. Kramer Fr., II zast. p. Seweryński J., nac. Pryła A., zast. Głowacki Fr., sekr. Głogowski J., skarbnik Kamyszek T., zast. Szumiński J., nac. Mrozówna J., kier. młodz. Zaremba N., kier. lekkoatlet. Pantkowski, kier. piłki nożnej Klajbor, chor. Rasz Fr., gosp. Szróder Br. Prezes Nowacki podziękował delegatowi okręgu za udział w zebraniu i przewodnictwo oraz wszystkim członkom za owocną pracę.

Trzy pokolenia bez żydów.

Rozszerzenie paragrafu aryjskiego na politechnice warszawskiej.

W piątek wieczorem odbyło się w Bratniej Pomocy Studentów Politechniki Warszawskiej nadzwyczajne walne zebranie, poświęcone zmianie statutu.

M. in. rozszerzono paragraf aryjski do trzeciego pokolenia wstecz oraz przyjęto uchwałę, na mocy której studenci utrzymujący stosunki z żydami będą wykluczeni z Bratniej Pomocy.

Wnioski powyższe przeszły olbrzymią większością głosów. Komuniści na znak protestu opuścili zebranie.

Kronika toruńska

Toruń, dnia 31 stycznia 1938 roku.

Nocny dyżur pełnią apteki:

„Pod Lwem” — Śródmieście.
Św. Anny — Bydgoskie Przedmieście
Pod Łabędziem — na Mokrem.
„Nadwiślańska” — Jakubskie Przedmieście.

Pogotowie straży pożarnej tel. 1244.

Telefon nr. 15-46 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Toruniu.

Pogotowie ratunkowe tel. 1991.

Biblioteka T. C. L. (ul. Wysoka 16) otwarta codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 11 do 11.30 i od 16 do 19

REPERTUAR KIN:

Aria: „W cieniu samotnej sosny”.
As: „Władczyński puszcz”.
Mars: „Przy drzwiach zamkniętych”.
Świt: „Księżę X”.

Z TEATRU ZIEMI POMORSKIEJ.

Premiera „Chaty za wsią” J. I. Kraszewskiego.

Niezwykle barwnym widowiskiem będzie w dniu 1 lutego br. premiera 5-aktowej sztuki-wodewilu Kraszewskiego „Chata za wsią”. Sztuka ta cieszyła się i napewno cieszyć się będzie powodzeniem, albowiem posiada niezwykle ciekawą treść, zaczerpniętą z życia cyganów, piękną muzykę, efektywne tańce. Niezwykle staranna reżyseria p. Piekarskiego, barwne dekoracje i kostiumy p. Małkowskiego. Udział całego zespołu oraz tłumy statystów, chór i balet. „Chata za wsią” powtórzona zostanie na środowym przedstawieniu wieczorem.

„Ludzie w hotelu”

popołudniowe przedstawienie.

Światowej sławy sztuka-reportaż Vicky Baum p. t. „Ludzie w hotelu” ciesząca się olbrzymim powodzeniem na scenie Teatru Ziemi Pomorskiej, powtórzona zostanie na niedzielnym popołudniowym przedstawieniu po cenach najniższych od 25 gr do 1,35 zł.

Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej.

Poniedziałek 31. 1. teatr nieczynny — próba generalna z „Chaty za wsią”.
Wtorek 1. 2. godz. 20 Toruń. „Chata za wsią” — premiera.
Środa 2. 2. Toruń: godz. 12 „Leśniczanka Basia u króla Stasia”, godz. 16 „Ludzie w hotelu”, godz. 20 „Chata za wsią”.

— **Muzeum Miejskie zamknięte.** W związku z przygotowaniami do wystawy pośmiertnej obrazów F. Ruszczyca, Muzeum Miejskie z dniem dzisiejszym jest zamknięte. Otwarcie nastąpi prawdopodobnie w dniu 6 lutego br.

— **Ze Związku Polskiego.** Doroczne walne zgromadzenie członków koła miejscowego Zw. Polskiego odbędzie się w dniu dzisiejszym o godz. 20 w sali Książęcej Dworu Artusa. Porządek obrad przewiduje m. in. wybór komisji rewizyjnej i uzupełnienie zarządu oraz wybór delegatów na zjazd do Poznania.

— **Współczesna literatura polska.** Na powyższy temat w ramach „Piątek Uniwersyteckich” w Toruniu dnia 4 lutego o godz. 19.30 w auli gimnazjum im. Kopernika mówić będzie prof. dr Tadeusz Grabowski. Wstęp 50 i 20 groszy.

Ze sportu.

MISTRZOSTWA POMORZA W SIATKÓWCE I KOSZYKÓWCE.

W środę, dnia 2 lutego br. w hali Okr. Ośrodka W. F. w Toruniu odbędą się międzyklubowe mistrzostwa okręgu pomorskiego Kolejowego Przystosobienia Wojskowego w piłce siatkowej i koszykowej. W zawodach, które budzą duże zainteresowanie ze względu na wysoki poziom piłki ręcznej w KPW, wezmą udział drużyny z Gdyni, Czewa, Starogardu, Chojnic, Bydgoszczy, Grudziądza i Torunia.

Z dalszych rozgrywek o mistrzostwo Pomorza w koszykówce męskiej.

W Toruniu odbyły się dalsze rozgrywki o mistrzostwo Pomorza w koszykówce męskiej, w których KSM (Mokre) pokonał Sokola III (Grudziądz) w stosunku 52:36, Sokół III (Grudziądz) pokonał KS. ZS. (Toruń) w stosunku 61:45 i KSM (Toruń) pokonał WKS Sep (Toruń) w stosunku 43:22.

Sieć szkolna na Pomorzu

nie odpowiada potrzebom społeczeństwa pomorskiego.

Na marginesie obrad delegatów Towarzystwa Pop. Bud. Szkół Powsz.

W dniu 24 bm. odbyło się w Toruniu I organizacyjne zebranie delegatów Pomorskiego Okręgu Towarzystwa Bud. Szk. Pow., w którym wzięli udział delegaci z terenu Wielkiego Pomorza.

Obrady zabrał p. dr. Sperczyński, delegat zarządu głównego Tow. P. B. S. P., witając przedstawicieli władz administracyjnych, samorządowych i społeczeństwa. Następnie p. delegat wygłosił dłuższy referat, w którym scharakteryzował zadania i cele Towarzystwa na terenie nowego województwa. Ilustrując swój referat cyframi, referent stwierdził, że dotychczas na rozbudowę szkół powszechnych i pomoce naukowe dla młodzieży wydało Towarzystwo na Pomorzu nieproporcjonalnie wyższą kwotę od funduszy zebranych wśród społeczeństwa pomorskiego. Na specjalną uwagę zasługuje fakt, że koszty administracyjne Towarzystwa w Okręgu Pomorskim (jako części dawnego okręgu poznańsko-pomorskiego) wyniosły zaledwie 3 proc. w stosunku do wszystkich wydatków.

Ruch budowlany na Pomorzu był ożywiony niejednostajnie, bowiem w roku 1934 i 1935 był stosunkowo dosyć ożywiony, w roku 1936 został zahamowany, a w roku 1937 rozwijał się dość dobrze.

Należy podkreślić, że szkolnictwo powszechne mające na Pomorzu prawie najgęstsza sieć szkolną posiada jednak największą część szkół niżżej zorganizowanych. Szkół I stopnia (najniżżej zorganizowanych) jest na Pomorzu 77 proc. a na 153 gminy, 160 nie posiada szkół II i III stopnia.

Najgłówniejszym zadaniem Towarzystwa jest przełamać wreszcie opinię pomorskiego społeczeństwa i przekonać je, że sieć szkolna pozostawiona przez zaborcę jest dla Wielkiego Pomorza nie wystarczająca.

Omawiając dotychczasowe wyniki prac Towarzystwa, p. naczelnik stwierdził, że istniejące koła Tow. na terenie Pomorza nie wykazały pełnych wyników pracy. Praca bowiem kół nie może się ograniczać li tylko do ściągania składek. Zadania Tow. mają tak doniosłe znaczenie dla rozwoju szkolnictwa powszechnego na Pomorzu, że wszystkie koła winny rozwijać jak najszerzej propagandę celów Towarzystwa, powiększać stan liczebny jego członków, organizować jak

najwięcej imprez itp. — w sumie podjąć najenergiczniejsze wysiłki by sprostać przy tym na siebie obowiązkom i zrealizować najbliższe cele Tow. na Pomorzu.

Z terenu Pomorza osiągnęło Tow. w latach od 1934 do 1937 roku kwotę 476.722,82 zł, a przydzielono gminom pożyczek i zasiłków na łączną kwotę 546.000 zł. Najwięcej pomocy uzyskał obwód morski. Najmniej korzystano z pomocy materialnej Tow. wieś, dlatego też wytyczną okręgu pomorskiego w najbliższym okresie czasu będzie możliwie jak największe zasilenie funduszami wsi.

Po omówieniu delegata zarządu głównego zabrał głos przedstawiciel wojewody pomorskiego p. ministra Rączkiewicza — który zapewnił delegatów, że władze wojewódzkie w pełni doceniają zadania Tow. i postarają się stworzyć warunki jak najgłębszej współpracy Tow. z władzami powiatowymi i samorządowymi.

Dziękując za życzenia, delegat zarz. gł. dr. Sperczyński złożył zapewnienie wojewodzie pomorskiemu na ręce jego delegata, że Okręg Pomorski Tow. Pop. Bud. Szk. Pow. dokończy wszelkich starań, aby osiągnąć jak najlepsze wyniki w swej pracy tym bardziej, że ma zapewnioną pomoc ze strony wojewody, który był twórcą i pierwszym prezesem Tow. Pop. Bud. Szk. Pow. w skali ogólnopolskiej.

Z kolei wybrano przewodn. zgromadzenia delegata obw. czurowskiego p. insp. Muchę, po czym na wniosek p. insp. Kopcia wybrano jednomyślnie zarząd komitetu okręgowego w nast. składzie: prezes dr. Ant. Ryniewicz, wiceprez. dr. Wł. Sperczyński, sekr. Leon Adamowicz, skarb. dr. Fr. Szeliga, członkowie: ks. kan. Kozłowski, inż. Chwałkowski, Edm. Jonas, Józ. Mencil, Jerzy Marynowski, prez. m. Torunia Raszeja. Komisja rew.: plk. Mazurkiewicz, dyr. Targowski, dr. Schwarz, Ryczakowicz, Dobrowolski.

Po ożywionej dyskusji, w której zabierało głos wielu delegatów przemówił do zebranych kurator Okręgu szk. Pom. dr. Ant. Ryniewicz. Pan kurator zaznaczył, że zebrane dzisiejsze należy zaliczyć do rzędu zebrzań nacechowanych głęboką troską o dobro ogółu, a zreczowane obrady delegatów odbiją się napewno żywym echem w poszczególnych obwodach i kołach.

„Najlepsze z dobrego

Znajdziesz u Pilaczyńskiego

Białe Dni od 1 do 12 lutego”.

Pierwszy Specjalny Magazyn Wypraw

J. Pilaczyński i S-ka

Bydgoszcz, ulica Gdańska 14-16, telefon 38-14.

Morderca narzeczonej i przyjaciela stanie wkrótce przed sądem.

Jak się dowiadujemy, dochodzenie przeciwko ohydному mordercy Teodorowi Zielińskiemu zostało już ukończono i niebawem stanie on przed wymiarem sprawiedliwości.

Czytelników naszych zapewne interesuje środowisko, z którego pochodzi morderca Zieliński.

Ojciec mordercy jest właścicielem 13-morgowego gospodarstwa i jest człowiekiem najuczciwszym. Mimo późniejszego wieku zajmuje się on handlem końmi. Cała rodzina to ludzie bardzo pracowici i trzeźwi. Teodor więc się wyrodził.

A teraz kilka słów o środowisku zamordowanych:

Ojciec zamordowanej 17-letniej Zofii Grodzkiej jest robotnikiem i zajmuje mieszkanie składające się z pokoju

i kuchni. Ma na utrzymaniu dość liczną rodzinę i cieszy się bardzo dobrą opinią. Siostra zamordowanej opowiadała, że Zieliński nie był mile widziany w domu ich rodziców, gdyż miał opinię nałogowego pijaka. Matka zamordowanej niejednokrotnie zwracała uwagę córce, aby nie wychodziła zamaż za pijaka. Krytycznego dnia Zieliński nalegał bardzo na narzeczoną, aby wyszła z nim na przechadzkę, z której już więcej nie powróciła.

Wreszcie zamordowany Stawski był od pewnego już czasu bezrobotnym, mimo to cieszył się dobrą opinią, w szczególności człowieka spokojnego.

Cała ta tragedia znajdzie swoje zakończenie przed sądem okręgowym w Toruniu. Rozprawa niewątpliwie obfitować będzie w momenty sensacyjne.

Dalsze szczegóły z pobytu mordercy Skwierawskiego w Toruniu

W niedzielnym wydaniu donosiliśmy naszym czytelnikom o pobycie ohydnego mordercy Skwierawskiego w Toruniu.

Dziś możemy podzielić się z czytelnikami szczegółami z tego pobytu i z działalności mordercy, na terenie Torunia. Pod koniec ub. roku Skwierawski dwukrotnie bawił w Toruniu.

Dnia 12 grudnia ub. roku przyjechał on pociągami i zatrzymał się w jednym z miejscowych hoteli. Wówczas Skwie-

rawski nie posiadał pieniędzy, gdyż nawet nie mógł zapłacić właścicielowi za pokój, a tylko zostawił w zastaw swoją skórzaną walizkę.

Po raz drugi przybył 28 grudnia i wówczas właściciel hotelu zauważył u niego większą ilość gotówki. Skwierawski zachowywał się bardzo spokojnie i ze swoją narzeczoną p. K. W., (jest pracowniczką pewnego zakładu przemyślowego), w restauracji hotelu przy szklan-

ce kawy przesiedział blisko trzy godziny. Mimo pory zimowej morderca nie posiadał nawet płaszcza zimowego i był ubrany w letni, granatowy płaszcz. Poza tym był ubrany wytworknie.

Sąd grodzki w Toruniu poszukiwał Skwierawskiego w związku z postępowaniem karnym, jakie toczy się przeciwko niemu już od lata 1936 r.

Skwierawski podczas odbywania służby wojskowej w tut. oddziale lotniczym w dniu 30 stycznia 1935 r. skradł na szkodę por. Waleriana Skierskiego kurtkę skórzaną, podszytą futrem baranin, wartości 370 zł.

Kradzieży tej dokonał tak sprytnie, iż przez długi czas władze wojskowe nie mogły ujawnić sprawy kradzieży. Dopiero w sierpniu 1936 r. drogą wywiadu ustalono, że Skwierawski, który mieszkał w Rumii-Zagórzku pod Gdynią, chodzi bardzo często na tamtejsze lotnisko w kurtce skórzanej. Skwierawskiego, który prowadził tryb życia włóczęgi, dopiero po pewnym czasie i to w dniu 25 sierpnia 1936 r. ujęto na dworc kolejowym w Rumii. W chwili aresztowania miał na sobie skradzioną kurtkę.

W toku dochodzeń przyciśnięty do muru, przyznał się do dokonania kradzieży.

Rozprawa dotychczas nie odbyła się dlatego, że oskarżonemu nie można było doręczyć wezwania na rozprawę.

Obecnie po aresztowaniu Skwierawskiego w związku z dokonaniem obydwanego morderstwa na osobie szofera Szlendaka z Warszawy rozprawa o powyższą kradzież odbędzie się przed toruńskim sądem grodzkim, na którą Skwierawski zostanie przetransportowany do Torunia.

Sprawa ta budzi wielką sensację w społeczeństwie toruńskim.

KULTURALNE I ROZRYWKOWE IMPREZY STOW. POLSKO-FRANCUSKIEGO.

W związku z przypadającymi na dzień 1 lutego rb. uroczystościami imieninowymi ku czci Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego, zebranie dyskusyjne Stowarzyszenia Polsko-Francuskiego tegoż dnia nie odbędzie się.

Na następnym zebraniu tj. w dniu 8 lutego rb. p. Jaworowska wygłosi referat p. t. „Mademoiselle de Montijo, Imperatrice de France”. Jak wiadomo, p. de Montijo była żoną Napoleona III.

Jak się dowiadujemy, Stow. Polsko-Francuskie urządzi w dniu 12 lutego w górnych apartamentach „Pomorzanki” wielki wieczór taneczny i zaleca swym członkom, aby adresy osób, dla których mają być wysłane zaproszenia na zabawę, zgłaszali na piśmie i wrzucali do skrzynki na listy w lokalu stowarzyszenia przy ul. Kopernika 24.

Nowe władze Pom. Okr. Zw. Piłki Ręcznej.

W dniu wczorajszym w hali Okr. Ośrodka WF w Toruniu odbyło się roczne walne zebranie Pomorskiego Okręgowego Związku Piłki Ręcznej przy udziale delegatów 27 zrzeszonych klubów.

W wyniku prawie 7-godzinnych obrad wybrano nowy zarząd, na którego czele stanął komendant Okr. Ośrodka WF. p. kpt. Niwiński.

Karnawał w Berlinie.

Na wystawie najmodniejszych kostiumów karnawałowych, zorganizowanej w Berlinie, został wyróżniony strój w stylu „Madame Butterfly”, reprodukowany na zdjęciu.

